

I. Żyję w przyjaźni z Jezusem

1. Zaproszenie Pana Jezusa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- rozpoznawanie Jezusa jako przyjaciela człowieka,
- odkrywanie chrześcijańskiego wymiaru spędzania wakacji.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

uczeń:

- zapamiętuje i przyjmuje, że wakacje są darem Boga, który sprzyja pogłębianiu zażyłości z Nim,
- na podstawie lekcji i własnych przemyśleń stwierdza, że Jezus jest najlepszym przyjacielem i zawsze czeka na spotkanie z nami,
- na podstawie wiadomości z lekcji i fragmentów Pisma Świętego określa, jak postępuje przyjaciel Jezusa,
- po zakończonej lekcji zna cechy przyjaźni międzyludzkiej i odnosi je do Jezusa.

Pojęcia, postaci

przyjaźń, przyjaciel, wakacje.

Wartości

Jezus przyjacielem człowieka, przyjaźń to czynienie dobra bliźniemu, wakacje czasem pogłębiania zażyłości z Bogiem.

Schemat lekcji

- 1) modlitwa,
- 2) wspomnienia z wakacji,
- 3) cechy przyjaźni,
- 4) jestem przyjacielem Jezusa,
- 5) notatka,
- 6) praca domowa,
- 7) modlitwa.

Propozycja realizacji

1. Modlitwa – *Ojciec nasz*.

2. Wprowadzenie

Wspomnienia – katecheta prosi uczniów, aby każdy z nich, po kolei, wskazał jedną rzecz, którą wykonywał w czasie wakacji i kto mu w tym towarzyszył. Wszystkie odpowiedzi nauczyciel zapisuje na tablicy, np. w formie tabelki:

Co robiłem?	Kto mi towarzyszył?

Puenta

Wakacje to czas odpoczynku od szkoły, od porannego wstawania, nauki i innych obowiązków, które wypełniamy w ciągu roku szkolnego. Mamy wtedy dużo czasu na przebywanie z rodziną i zabawę z przyjaciółmi. Wakacje to także dla niektórych z was możliwość wyjazdów, czas pozostawienia kolegów i koleżanek. Ta wakacyjna rozłąka powoduje, że wiele waszych znajomości się osłabia, a niektóre nawet się kończą. Musimy jednak pamiętać, że prawdziwa przyjaźń potrafi przetrwać wiele prób i trudności, i nawet długa wakacyjna rozłąka nie jest w stanie jej zniszczyć. Ten wakacyjny wypoczynek powinniśmy także wykorzystać na umacnianie przyjaźni z Panem Jezusem, ponieważ wakacje nie zwalniają nas z obowiązku wypełniania przykazań Bożych.

3. Rozwinięcie

Rozpisywanie słowa – nauczyciel dzieli klasę na grupy i rozdaje przygotowane wcześniej kartki ze słowem „Przyjaźń” – napisanym pionowo. Zadaniem każdej z grup jest dopisanie cech przyjaźni w taki sposób, aby każda litera została użyta w danym wyrazie.

P
R
Z
Y
J
A
Ź
Ń

Puenta

Możemy wymieniać wiele cech przyjaźni. Jednak warto zapamiętać, że prawdziwy przyjaciel to ten, kto chce naszego dobra i na którego zawsze możemy liczyć, bez względu na to, z jakim problemem się do niego zwrócimy. Wszystkie wymienione cechy ludzkiej przyjaźni możemy też przypisać przyjaźni z Panem Jezusem. Tak naprawdę to właśnie Jezus jest naszym najlepszym Przyjacielem, który jest z nami w każ-

dym momencie naszego życia. Towarzyszył nam nieustannie także w czasie wakacji. To On sam zaprasza nas do przyjaźni, o czym świadczą słowa, które skierował do każdego z nas: „Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję” (J 15, 4); „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem” (J 15, 12). W tych słowach Pan Jezus wskazuje nam, jak powinien postępować Jego przyjaciel. Pan Jezus chce, abyśmy byli Jego przyjaciółmi, ponieważ bardzo nas kocha, kocha nas tak mocno, że umarł na krzyżu za każdego z nas.

[Alternatywa: można również w tym miejscu wykorzystać opowiadanie B. Ferrero *Dwaj przyjaciele*].

Starszy nazywał się Frank i miał 20 lat. Młodszy Ted miał 18 lat. Wiele czasu spędzali razem, ich przyjaźń sięgała czasów szkoły podstawowej. Razem postanowili zaciągnąć się do wojska. Przed wyjazdem przyrzekli sobie i rodzinom, że będą wzajemnie uważać na siebie. Szczęście im sprzyjało i znaleźli się w tym samym batalionie. Batalion ich został wysłany na wojnę. Było to straszliwa wojna, pośród rozpalonych piasków pustyni. Przez pewien czas Frank i Ted przebywali w obozie chronionym przez lotnictwo. Lecz któregoś dnia pod wieczór przyszedł rozkaz, by wkroczyć na terytorium nieprzyjaciela. Żołnierze pod piekielnym ogniem wroga dotarli do pewnej wsi. Ale nie było Teda. Frank szukał go wszędzie. Znalazł jego nazwisko w spisie zaginionych. Zgłosił się u komendanta z prośbą o pozwolenie na poszukiwanie jego przyjaciela.

– To jest zbyt niebezpieczne – odpowiedział komendant. – Straciłem już twego przyjaciela, straciłbym również ciebie. Tam ostro strzelają.

Frank mimo wszystko poszedł. Po kilku godzinach znalazł Teda śmiertelnie rannego. Ostrożnie wziął go na ramiona. Nagle dosięgnął go pocisk. Nadludzkim wysiłkiem udało mu się donieść przyjaciela do obozu.

– Czy warto było umierać, by ratować umarłego? – spytał komendant.

– Tak – wyszeptał Frank, gdyż przed śmiercią Ted powiedział: – Wiedziałem, że przyjdiesz.

To właśnie powiemy Bogu w takiej chwili: „Wiedziałem Boże, że przyjdiesz!”

4. Zakończenie

Praca na lekcji – uczniowie wykonują polecenie z podręcznika dla ucznia.

5. Propozycja notatki

Przyjaciel to ktoś, kto chce naszego dobra. Naszym najlepszym przyjacielem jest Pan Jezus. Spotykamy się z Nim w Eucharystii i zawsze możemy z Jezusem porozmawiać w czasie modlitwy, w ciszy naszego serca.

6. Praca domowa

Uczniowie wykonują polecenie z podręcznika.

7. Modlitwa – Chwała Ojcu.